

SVETOVÝ DOM SPRAVODLIVOSTI

29. augusta 2010

Bahájom na celom svete:

Drahí milovaní priatelia,

odchod 'Abdu'l-Bahu z Haify do Port Saidu pred sto rokmi signalizoval začiatok novej slávnej kapitoly v dejinách viery. Do Svätej zeme sa mal vrátiť až o tri roky. Ohľadom tohto historického okamihu strážca neskôr napísal: „Ustanovenie Bahá'u'lláhovej viery na západnej pologuli – najvýznamnejší úspech, ktorý bude navždy spájaný s 'Abdu'l-Bahovým pôsobením – uviedlo ... do pohybu také obrovské sily a prinieslo také ďalekosiahle výsledky, že predstavovalo dostatočne pádny dôvod na aktívnu a osobnú účasť samotného Strediu Zmluvy ...“ Vďaka začatiu 'Abdu'l-Bahových ciest na Západ prelomila Bahá'u'lláhova vec zovretie, v ktorom ju viac ako pol storočia držali zástupy nepriateľstva a útlaku. Po prvýkrát od jej začiatku, mala uznaná Hlava viery voľnosť konať a bez prekážok vykonávať Svoje božsky určené poslanie. Podľa všetkých pozemských meradiel by sa mohlo zdať, že by 'Abdu'l-Bahá nebol dobre pripravený plniť úlohu, ktorá pred Ním stála. Mal šesťdesiatšesť rokov, už od detstva žil životom vyhnanca, nedostalo sa Mu žiadneho formálneho vzdelania, štyridsať rokov bol väzňom, Jeho zdravie slablo a nepoznal západné zvyky a jazyky. Napriek tomu však povstal, aby presadil vec Božiu bez toho, aby pritom pomyslel na pohodlie, bez toho, aby Ho odradzovali možné riziká, a spoliehal sa pritom jedine na božskú pomoc. V deviatich krajinách na troch rôznych kontinentoch sa stretával s ľuďmi rozličných národov. Rozsah a intenzita Jeho neúnavných snáh boli také, že „Jeho nasledovníci na Východe i na Západe boli ohromení a užasnutí“, a „zanechali nezmazateľný vplyv“ na budúcnosť viery.

V priebehu niekoľkých nasledujúcich rokov budú baháji z celého sveta radostne spomínať na mnohé udalosti spojené s 'Abdu'l-Bahovou historickou cestou. Ale toto výročie je niečím viac než len časom spomínania. Slová, ktoré 'Abdu'l-Bahá počas Svojich ciest vyriekol, a skutky, ktoré s takou dokonalou múdrosťou a láskou vykonával, prinášajú množstvo inšpirácie a mnohorakých vhládov, z ktorých dnes môže spoločenstvo veriacich čerpať, či už pri svojom úsilí s otvorenou náručou vítať vnímavé duše, zvyšovať schopnosti slúžiť, budovať miestne spoločenstvá, upevňovať inštitúcie alebo využívať príležitosti zapojiť sa do sociálnej činnosti a prispievať do verejnej diskusie. Mali by sme preto nielen premýšľať nad tým, čo Majster dosiahol a čo uviedol do pohybu, ale i nad prácou, ktorá ešte stále zostáva nevykonaná a ku ktorej nás On vyzýva. Vo Svojich Tabuľkách Božského plánu vyjadril Svoju najvnútornejšiu túžbu:

„Ó, kiež by som mohol, hoci pešky a v úplnej chudobe, cestovať do týchto oblastí, a zvolaním Yá Bahá'u'l-Abhá v mestách, dedinách, horách, púšťach a oceánoch hlásať božské učenie! Beda, to však nemôžem! Ako nesmierne to ľutujem! Daj Bože, aby ste to vy dosiahli.“

Od okamihu, keď boli tieto slová zapísané, uplynulo takmer storočie. Etapa božského plánu bola jedna za druhou úspešne napĺňaná. Viera bola ustanovená vo všetkých kútoch sveta. Teraz sme prítomní na tých miestach, ktoré ‘Abdu’l-Bahá tak dychtivo túžil navštíviť. Jednotlivci, spoločenstvá a inštitúcie sú teraz obdarené schopnosťou potrebnou pre systematickú, trvalú a premyslenú činnosť. Nech teda v priebehu tohto drahocenného obdobia spomínania všetci Jeho verní milovníci povstanú a konajú v Jeho mene. Nech prispedia svojím akokoľvek skromným dielom k pokroku plánu, toho drahocenného a večného odkazu, ktorého je On autorom.

[podpísaný: Svetový dom spravodlivosti]